

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 260

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

25 septembrie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 260/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 246, 11.9.2010	1
---------------	--	---

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2010/C 260/02	Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președintele Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii	2
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 260/03	Cauza C-297/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 iunie 2010 — Sabine Hennigs/Eisenbahn-Bundesamt	3
---------------	---	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2010/C 260/04	Cauza C-298/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 iunie 2010 — Land Berlin/Alexander Mai	4
2010/C 260/05	Cauza C-309/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 29 iunie 2010 — Agrana Zucker GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	4
2010/C 260/06	Cauza C-315/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 1 iulie 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Caymann Ltd/Unifer Steel SL, BNP Paribas (Elveția), Colepcl SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)	5
2010/C 260/07	Cauza C-338/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 7 iulie 2010 — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt	5
2010/C 260/08	Cauza C-341/10: Acțiune introdusă la 7 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă	6
2010/C 260/09	Cauza C-357/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Duomo Gpa Srl/Comune di Baranzate	6
2010/C 260/10	Cauza C-358/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Gestione Servizi Pubblici Srl/Comune di Baranzate	7
2010/C 260/11	Cauza C-359/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Irtel Srl/Comune di Venegono Inferiore	8
2010/C 260/12	Cauza C-366/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 22 iulie 2010 — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc./The Secretary of State for Energy and Climate Change	9
2010/C 260/13	Cauza C-369/10P: Recurs introdus la 22 iulie 2010 de Ravensburger AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-108/09 — Ravensburger AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), Educa Borrás, S.A.	10
2010/C 260/14	Cauza C-370/10 P: Recurs introdus la 23 iulie 2010 de Ravensburger AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-243/08 — Ravensburger AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Educa Borrás S.A.	11
2010/C 260/15	Cauza C-376/10 P: Recurs introdus la 27 iulie 2010 de Pye Phyto Tay Za împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-181/08, Pye Phyto Tay Za/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Europeană	11

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 260/16	Cauza C-380/10: Acțiune introdusă la 29 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Finlanda	13
2010/C 260/17	Cauza C-400/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2010 — J. McB./L. E.	13
Tribunalul		
2010/C 260/18	Cauzele conexate T-440/07, T-465/07 și T-1/08: Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2010 — Huta Buczek și alții/Comisia („Nepronunțare asupra fondului”)	14
2010/C 260/19	Cauza T-252/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2010 — Cross Czech/Comisia („Măsuri provizorii — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui audit financiar — Cerere de suspendare a executării — Încălcarea unor cerințe privind forma — Inadmisibilitate”)	14
2010/C 260/20	Cauza T-286/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iulie 2010 — Fondation IDIAP/Comisia („Măsuri provizorii — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui audit financiar — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)	15
2010/C 260/21	Cauza T-292/10: Acțiune introdusă la 1 iulie 2010 — Monty Program/Comisia	15
2010/C 260/22	Cauza T-293/10: Acțiune introdusă la 6 iulie 2010 — Seven Towns Ltd/OAPI	16
2010/C 260/23	Cauza T-294/10: Acțiune introdusă la 30 iunie 2010 — CBp Carbon Industries/OAPI	17
2010/C 260/24	Cauza T-298/10: Acțiune introdusă la 7 iulie 2010 — Arrieta D. Gross/OAPI — Toro Araneda (BIODANZA)	17
2010/C 260/25	Cauza T-301/10: Acțiune introdusă la 14 iulie 2010 — In ‘t Veld/Comisia	18
2010/C 260/26	Cauza T-302/10: Acțiune introdusă la 15 iulie 2010 — Crocs/OAPI — Holey Soles și Partenaire Hospitalier International (Reprezentarea unui articol de încălțăminte)	19
2010/C 260/27	Cauza T-304/10: Acțiune introdusă la 14 iulie 2010 — dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG/OAPI — S.E.M.T.E.E. (caldea)	20
2010/C 260/28	Cauza T-306/10: Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Yusef/Comisia	20
2010/C 260/29	Cauza T-312/10: Acțiune introdusă la 28 iulie 2010 — ELE.SIA/Comisia	21

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 260/30	Cauza T-313/10: Acțiune introdusă la 26 iulie 2010 — Three-N-Products Private/OAPI — Shah (AYUURI NATURAL)	22
2010/C 260/31	Cauza T-314/10: Acțiune introdusă la 19 iulie 2010 — Constellation Brands/OAPI (COOK'S)	23
2010/C 260/32	Cauza T-318/10: Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Consorzio del vino nobile di Montepulciano și alții/Comisia	23
2010/C 260/33	Cauza T-320/10: Acțiune introdusă la 2 august 2010 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OAPI — Castel Frères (CASTEL)	24
2010/C 260/34	Cauza T-321/10: Acțiune introdusă la 4 august 2010 — SA.PAR./OAPI — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)	25
2010/C 260/35	Cauza T-322/10: Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Clasado/Comisia	25

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 260/36	Cauza F-50/10: Acțiune introdusă la 1 iulie 2010 — De Roos-Le Large/Comisia	27
2010/C 260/37	Cauza F-58/10: Acțiune introdusă la 16 iulie 2010 — Allgeier/FRA	27
2010/C 260/38	Cauza F-59/10: Acțiune introdusă la 20 iulie 2010 — Barthel și alții/Curtea de Justiție	28
2010/C 260/39	Cauza F-60/10: Acțiune introdusă la 22 iulie 2010 — Chiavegato/Comisia	28
2010/C 260/40	Cauza F-62/10: Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Esders/Comisia	28
2010/C 260/41	Cauza F-63/10: Acțiune introdusă la 5 august 2010 — Lunetta/Comisia	29

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 260/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 246, 11.9.2010

Publicații anterioare

JO C 234, 28.8.2010

JO C 221, 14.8.2010

JO C 209, 31.7.2010

JO C 195, 17.7.2010

JO C 179, 3.7.2010

JO C 161, 19.6.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președintele Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii

(2010/C 260/02)

La 8 septembrie 2010, în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a decis că, pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2010 și 30 septembrie 2011, domnul judecător H. TAGARAS, președintele Camerei a doua, îl va înlocui pe președintele Tribunalului în caz de absență sau de împiedicare, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 iunie 2010 — Sabine Hennigs/Eisenbahn-Bundesamt

(Cauza C-297/10)

(2010/C 260/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sabine Hennigs

Pârâtă: Eisenbahn-Bundesamt

Întrebările preliminare

1. Un sistem de remunerare a angajaților din sectorul public potrivit căruia salariul de bază aferent grupelor individuale de lucrători se calculează în funcție de vârstă (astfel cum prevede articolul 27 din Bundes-Angestelltentarifvertrag [BAT] coroborat cu Contractul adițional nr. 35 anexă la BAT) încalcă principiul nediscriminării pe motive de vârstă [consacrat în prezent la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], astfel cum este transpus prin Directiva 2000/78/CE ⁽¹⁾, luând în considerare dreptul la negocieri colective de care beneficiază partenerii sociali, consfințit în dreptul primar (în prezent la articolul 28 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)?
2. În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sau Bundesarbeitsgericht în temeiul informațiilor furnizate de Curtea de Justiție, oferă un răspuns afirmativ la întrebarea nr. 1:

(a) Dreptul la negocieri colective conferă partenerilor sociali o suficientă marjă de manevră pentru înlăturarea unei astfel de discriminări prin posibilitatea de a aplica angajaților o nouă grilă salarială în care remunerațiile se calculează în funcție de activitatea depusă, de randament și de experiența profesională, cu menținerea drepturilor dobândite în temeiul vechiului sistem salarial aprobat prin convenția colectivă?

(b) Răspunsul la întrebarea 2 a) trebuie să fie unul afirmativ deopotrivă în condițiile în care, la transferul drepturilor, încadrarea definitivă a angajaților în treptele de salarizare din noul sistem nu depinde exclusiv de grupa de vârstă atinsă în vechiul sistem, iar angajații încadrați într-o treaptă superioară a noului sistem dețin de regulă o experiență profesională mai bogată decât angajații încadrați într-o treaptă inferioară?

3. În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sau Bundesarbeitsgericht în temeiul informațiilor furnizate de Curtea de Justiție, oferă un răspuns negativ la întrebările 2 a) și b):

(a) Discriminarea indirectă pe motive de vârstă este justificată întrucât menținerea drepturilor sociale dobândite reprezintă un scop legitim și întrucât a continua temporar, prin intermediul unor dispoziții cu caracter tranzitoriu, tratamentul diferențiat al lucrătorilor în funcție de vârstă constituie un mijloc adecvat și necesar pentru atingerea respectivului scop, cu condiția ca diferențele de tratament să se reducă treptat și ca reducerea remunerației angajaților în vârstă să reprezinte unica alternativă viabilă?

(b) Având în vedere dreptul la negocieri colective și libertatea negocierilor colective, la întrebarea 3 a) trebuie să se răspundă afirmativ în cazul în care partenerii sociali cad de acord asupra unor astfel de dispoziții tranzitorii?

4. În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sau Bundesarbeitsgericht în temeiul informațiilor furnizate de Curtea de Justiție, oferă un răspuns negativ la întrebările 3 a) și b):

Ținând cont de cheltuielile suplimentare generate, suportate de angajatorii în cauză, ca și de dreptul la negocieri colective recunoscut partenerilor sociali, singura modalitate de a înlătura încălcarea principiului nediscriminării pe motive de vârstă consacrat în dreptul primar, care afectează grila salarială și o face inaplicabilă în totalitatea sa, o reprezintă definirea celei mai înaintate categorii de vârstă ca bază de calcul pentru aplicarea normelor convenționale în materia remunerării până la intrarea în vigoare a unei noi dispoziții conforme cu dreptul Uniunii Europene?

5. În cazul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sau Bundesarbeitsgericht în temeiul informațiilor furnizate de Curtea de Justiție, oferă un răspuns negativ la întrebarea 4:

Având în vedere dreptul la negocieri colective recunoscut partenerilor sociali, ar fi compatibil cu principiul nediscriminării pe motive de vârstă consacrat în dreptul Uniunii Europene și cu cerința aplicării unei sancțiuni eficiente în cazul încălcării acestui principiu să se acorde un termen rezonabil (de exemplu de șase luni) pentru rectificarea retroactivă a deficiențelor grilei salariale convenite de părțile contractului colectiv, cu indicația că la baza aplicării legislației în materie de convenții colective trebuie să se regăsească cea mai înaintată grupă de vârstă, dacă nu se adoptă o nouă dispoziție conformă cu dreptul Uniunii în termenul specificat? Ce termen ar putea fi acordat partenerilor sociali, dacă este cazul, pentru a asigura retroactivitatea noii dispoziții conforme cu dreptul Uniunii Europene?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 16 iunie 2010 — Land Berlin/Alexander Mai

(Cauza C-298/10)

(2010/C 260/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Land Berlin

Pârât: Alexander Mai

Întrebarea preliminară

Un sistem de remunerare a angajaților din sectorul public potrivit căruia salariul de bază aferent grupelor individuale de lucrători se calculează în funcție de vârstă (astfel cum prevede articolul 27 din Bundes-Angestelltentarifvertrag [BAT] coroborat cu Contractul adițional nr. 35 anexă la BAT) încalcă principiul nediscriminării pe motive de vârstă [consacrat în prezent la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene], astfel cum este transpus prin Directiva 2000/78/CE (¹), luând în considerare dreptul la negocieri colective de care beneficiază partenerii sociali, consfințit în dreptul primar (în prezent la articolul 28 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 29 iunie 2010 — Agrana Zucker GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Cauza C-309/10)

(2010/C 260/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Agrana Zucker GmbH

Pârât: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebările preliminare

1. Articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că cuantumul temporar pentru restructurare pentru zahăr și sirop de inulină, stabilit în alineatul (2) al acestui articol la 113,3 EUR pe tonă de cotă pentru anul de comercializare 2008-2009, trebuie plătit integral și atunci când plata acestuia ar determina un excedent (considerabil) al fondului temporar de restructurare, iar o creștere ulterioară a necesității de finanțare pare a fi exclusă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la punctul 1):

În acest caz, articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 încalcă principiul de atribuire a competențelor, întrucât această dispoziție de instituire a unui cuantum temporar pentru restructurare ar putea introduce un impozit cu caracter general, care nu ar fi limitat la finanțarea cheltuielilor de care beneficiază destinatarii impozitului?

⁽¹⁾ JO L 58, p. 42, Ediție specială, 03/vol. 70, p. 118.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) la 1 iulie 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Caymann Ltd/Unifer Steel SL, BNP Paribas (Elveția), Colepcc SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)

(Cauza C-315/10)

(2010/C 260/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Caymann Ltd

Pârâte: Unifer Steel SL, BNP Paribas (Suisse), Colepcc SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)

Întrebările preliminare

1. Faptul că autoritățile judiciare portugheze și-au declarat incompetența, pe motive de naționalitate, pentru soluționarea unei cereri privind o creanță comercială se opune conexării acțiunilor, prevăzută la articolul 6 punctul 1 și la articolul [28] din Regulamentul nr. 44/2001⁽¹⁾, atunci când instanțele portugheze au fost sesizate cu o altă cerere, bazată pe exercitarea acțiunii pauliene, îndreptată atât împotriva debitorului cât și a terțului beneficiar — în acest caz, al unei creanțe — precum și, de asemenea, împotriva depozitarilor, cu sediul în Portugalia, ai creanței cedate terțului beneficiar, astfel încât tuturor acestora să li se poată opune autoritatea lucrului judecat?
2. În cazul unui răspuns negativ, pot fi aplicate în mod liber în cauză dispozițiile articolului 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 7 iulie 2010 — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Cauza C-338/10)

(2010/C 260/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Întrebarea preliminară

O reglementare antidumping adoptată de Comisia Europeană în cadrul procedurii prevăzute de „Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene”⁽¹⁾ este lipsită de efect deoarece Comisia a adoptat-o în temeiul unei valori normale stabilite pe „orice altă bază rezonabilă” (în speță, pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează să fie plătite în Comunitate pentru produse similare), fără a efectua cercetări suplimentare cu privire la valoarea normală, după ce, într-o țară analoagă care a fost luată inițial în considerare ca atare de Comisie, aceasta s-a adresat fără rezultat la două întreprinderi — ocazie cu care una dintre acestea nu s-a manifestat în niciun fel, iar cealaltă și-a manifestat disponibilitatea să coopereze, însă ulterior nu a mai răspuns la chestionarul transmis, iar părțile la procedură au indicat Comisiei o altă posibilă țară analoagă?

⁽¹⁾ JO 1996 L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.

Acțiune introdusă la 7 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-341/10)

(2010/C 260/08)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și Ł. Habiak, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin transpunerea incorectă și incompletă a articolului 3 alineatul (1) literele (d)-(h) și a articolului 9 din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică⁽¹⁾, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 din această directivă;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din punct de vedere material, Directiva 2000/43/CE se aplică unor domenii menționate la articolul 3 alineatul (1) din aceasta. În temeiul articolului 16 din directivă, statele membre trebuie să adopte actele necesare pentru a se conforma directivei în toate aceste domenii (sau să se asigure că aceste acte sunt adoptate de patronat și de sindicate) și să informeze Comisia cu privire la aceasta. Comisia consideră că, la ora actuală, Republica Polonă nu și-a îndeplinit decât parțial această obligație. În cadrul acțiunii formulate, Comisia susține că Republica Polonă a transpus în mod incorect și incomplet directiva în ceea ce privește afilierea la o organizație a lucrătorilor sau a patronatului sau la orice organizație ai cărei membri aparțin unei anumite profesii, inclusiv beneficiile oferite de asemenea organizații, protecția socială, inclusiv securitatea socială și îngrijirea medicală, avantajele sociale, educația și accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, la dispoziția publicului, inclusiv în ceea ce privește locuința [articolul 3 alineatul (1) literele (d)-(h) din directivă]. Comisia respinge argumentul autorităților poloneze potrivit căruia transpunerea directivei în cauză ar fi asigurată de Constituția poloneză, precum și de anumite legi și convenții internaționale indicate în cadrul procedurii anterioare introducerii acțiunii.

În plus, Comisia susține că Polonia a transpus în mod incorect și incomplet în dreptul intern articolul 9 din Directiva 2000/43/CE. Această dispoziție, care impune adoptarea măsurilor necesare pentru protecția persoanelor față de orice tratament nefavorabil sau consecință nefavorabilă ca reacție la o plângere sau la o acțiune în justiție care au ca scop respectarea principiului egalității de tratament, se referă la toate persoanele și la toate situațiile care se încadrează în domeniul de aplicare al directivei. Cu toate acestea, dispozițiile comunicate până în prezent de autoritățile poloneze demonstrează, potrivit Comisiei, că nu au fost adoptate măsuri de acest tip decât în ceea ce privește lucrătorii și raporturile de muncă.

⁽¹⁾ JO L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Duomo Gpa Srl/Comune di Baranzate

(Cauza C-357/10)

(2010/C 260/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Duomo Gpa Srl

și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

Pârâtă: Comune di Baranzate

(¹) JO L 376, p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50.

Întrebările preliminare

1. Se opun corectei aplicări a articolelor 15 și 16 din Directiva 2006/123/CE (¹) dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din Decretul-lege nr. 185 din 29 noiembrie 2008, introdus prin Legea de transformare nr. 2 din 28 ianuarie 2009 și modificat ulterior prin Legea nr. 14 din 27 februarie 2009, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din Decretul legislativ nr. 446 din 15 decembrie 1997, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

2. Se opun corectei aplicări a articolelor 3, 10, 43, 49 și 81 din Tratatul de instituire a Comunității Europene dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din Decretul-lege nr. 185 din 29 noiembrie 2008, introdus prin Legea de transformare nr. 2 din 28 ianuarie 2009 și modificat ulterior prin Legea nr. 14 din 27 februarie 2009, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din Decretul legislativ nr. 446 din 15 decembrie 1997, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Gestione Servizi Pubblici Srl/Comune di Baranzate

(Cauza C-358/10)

(2010/C 260/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gestione Servizi Pubblici Srl

Pârâtă: Comune di Baranzate

Întrebările preliminare

1. Se opun corectei aplicări a articolelor 15 și 16 din Directiva 2006/123/CE (¹) dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din Decretul-lege nr. 185 din 29 noiembrie 2008, introdus prin Legea de transformare nr. 2 din 28 ianuarie 2009 și modificat ulterior prin Legea nr. 14 din 27 februarie 2009, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din Decretul legislativ nr. 446 din 15 decembrie 1997, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

2. Se opun corectei aplicări a articolelor 3, 10, 43, 49 și 81 din Tratatul de instituire a Comunității Europene dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din Decretul-lege nr. 185 din 29 noiembrie 2008, introdus prin Legea de transformare nr. 2 din 28 ianuarie 2009 și modificat ulterior prin Legea nr. 14 din 27 februarie 2009, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din Decretul legislativ nr. 446 din 15 decembrie 1997, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

(¹) JO L 376, p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 19 iulie 2010 — Irtel Srl/Comune di Venegono Inferiore

(Cauza C-359/10)

(2010/C 260/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Irtel Srl

Pârâtă: Comune di Venegono Inferiore

Întrebările preliminare

1. Se opun corectei aplicări a articolelor 15 și 16 din Directiva 2006/123/CE dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din d.l. 29 novembre 2008, n. 185, introdus prin legge di conversione 28 gennaio 2009, n. 2 și modificat ulterior prin legge 27 febbraio 2009, n. 14, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din decreto legislativo 15 dicembre 1997, n. 446, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

2) Se opun corectei aplicări a articolelor 3, 10, 43, 49 și 81 din Tratatul de instituire a Comunității Europene dispozițiile naționale ale articolului 32 alineatul 7 bis din d.l. 29 novembre 2008, n. 185, introdus prin legge di conversione 28 gennaio 2009, n. 2 și modificat ulterior prin legge 27 febbraio 2009, n. 14, care prevăd, cu excluderea societăților cu capital majoritar public: nulitatea atribuirii serviciilor de lichidare, stabilire și încasare a taxelor și a altor venituri ale autorităților locale către persoane juridice care nu îndeplinesc cerințele financiare privind capitalul social minim de 10 milioane de euro, vărsat integral; obligația de ajustare a capitalului social propriu la valoarea minimă sus-menționată de către persoanele juridice înscrise în registrul corespunzător al persoanelor juridice private autorizate să desfășoare activități de lichidare și de stabilire a taxelor și de încasare a taxelor și a altor venituri ale provinciilor și ale comunelor, în temeiul alineatului 3 al articolului 53 din decreto legislativo 15 dicembre 1997, n. 446, cu modificările ulterioare; interzicerea atribuirii de noi contracte sau de participare la licitații în vederea atribuirii de servicii de lichidare, stabilire și încasare de taxe și de alte venituri ale autorităților locale până la îndeplinirea obligației sus-menționate de ajustare a capitalului social?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 22 iulie 2010 — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc./The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Cauza C-366/10)

(2010/C 260/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Pârât: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Întrebările preliminare

1. Una sau toate normele de drept internațional menționate mai jos pot fi invocate drept temei legal în contestarea validității Directivei 2003/87/CE ⁽¹⁾ în versiunea modificată prin Directiva 2008/101/CE ⁽²⁾ în ceea ce privește includerea activităților aviatice în sistemul de comercializare a cotelor de emisie UE (denumite în continuare împreună „directiva modificată”):

(a) principiul de drept internațional cutumiar potrivit căruia fiecare stat deține suveranitate completă și exclusivă asupra spațiului său aerian;

(b) principiul de drept internațional cutumiar potrivit căruia niciun stat nu poate pretinde să își extindă suveranitatea asupra unei porțiuni din marea liberă;

(c) principiul de drept internațional cutumiar al libertății de survol al mării libere;

(d) principiul de drept internațional cutumiar (a cărei existență nu este admisă de pârât) potrivit căruia aeronavele care survolează marea liberă sunt supuse jurisdicției exclusive a statului de înregistrare, cu excepția limitărilor impuse prin tratate internaționale;

(e) Convenția de la Chicago (în special articolele 1, 11, 12, 15 și 24);

(f) Acordul „Cer Deschis” [în special articolul 7, articolul 11 alineatul (2) litera (c) și articolul 15 alineatul (3)];

(g) Protocolul de la Kyoto [în special, articolul 2 alineatul (2)]?

În măsura în care se poate răspunde afirmativ la întrebarea 1:

2. Directiva modificată este nelegală, dacă și în măsura în care prevede că sistemul de comercializare a cotelor de emisie se aplică tronsoanelor de zbor (în general sau efectuate de aeronave înregistrate în state terțe) situate în afara spațiului aerian al statelor membre ale UE, deoarece asemenea prevederi contravin unuiu sau mai multor principii de drept internațional cutumiar dintre cele enumerate mai sus ?

3. Directiva modificată este nelegală, dacă și în măsura în care prevede că sistemul de comercializare a cotelor de emisie se aplică tronsoanelor de zbor (în general sau efectuate de aeronave înregistrate în state terțe) situate în afara spațiului aerian al statelor membre ale UE:

(a) întrucât încalcă articolele 1, 11 și/sau 12 din Convenția de la Chicago;

(b) întrucât încalcă articolul 7 din Acordul „Cer Deschis”?

4. Directiva modificată este nelegală, în măsura în care prevede că sistemul de comercializare a cotelor de emisie se aplică activităților aviatice:

(a) întrucât încalcă articolul 2 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto și articolul 15 alineatul (3) din Acordul „Cer Deschis”;

(b) întrucât încalcă articolul 15 din Convenția de la Chicago exclusiv sau în coroborare cu articolul 3 alineatul (4) și articolul 15 alineatul (3) din Acordul „Cer Deschis”;

(c) întrucât încalcă articolul 24 din Convenția de la Chicago exclusiv sau în coroborare cu articolul 11 alineatul (2) litera (c) din Acordul „Cer Deschis”?

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 8 ianuarie 2009 (cauza R 305/2008-2) și, dacă este cazul, a Deciziei diviziei de anulare din 3 septembrie 2006 (cauza 1107C);

— dacă este cazul, trimiterea cauzei la OAPI în vederea pronunțării unei noi decizii;

— obligarea celeilalte părți în proces și a OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul recursului.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

⁽²⁾ Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 8, p. 3).

Recurs introdus la 22 iulie 2010 de Ravensburger AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-108/09 — Ravensburger AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), Educa Borrás, S.A.

(Cauza C-369/10P)

(2010/C 260/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ravensburger AG (reprezanți: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Educa Borrás, S.A.

Concluziile recurente

— Admiterea recursului introdus împotriva Hotărârii Tribunalului din 19 mai 2010 (cauza T-108/09);

— anularea hotărârii Tribunalului;

Motivul și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

1. Denaturarea probelor prin interpretarea greșită a declarațiilor de fapt ale recurente cu privire la lista produselor acoperite de marca comunitară în cauză prin afirmația că „nu se contestă în speță că produsele pentru care marca în discuție a fost înregistrată includ, în special, jocuri de memorie”.

2. Denaturarea probelor prin aplicarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾ și aplicarea unui criteriu greșit și prea restrictiv în aprecierea caracterului descriptiv al unei mărci verbale, și anume marca comunitară nr. 1 203 629 „MEMORY”.

3. Denaturarea probelor prin aplicarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară și aplicarea unui criteriu greșit și prea restrictiv în aprecierea lipsei caracterului distinctiv al unei mărci verbale, și anume marca comunitară nr. 1 203 629 „MEMORY”.

4. Denaturarea probelor prin faptul că Tribunalul s-a întemeiat aproape exclusiv pe presupuse uzanțe lingvistice din țări neeuropene îndepărtate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 23 iulie 2010 de Ravensburger AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-243/08 — Ravensburger AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Educa Borrás S.A.

(Cauza C-370/10 P)

(2010/C 260/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ravensburger AG (reprezentanți: H. Harte-Bavendamm, M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Educa Borrás S.A.

Concluziile recurente

— Admiterea recursului împotriva Hotărârii Tribunalului din 19 mai 2010 (cauza T-243/08);

— anularea hotărârii Tribunalului;

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 8 aprilie 2008 (cauza R/597/2007-2);

— dacă este cazul, trimiterea cauzei la OAPI în vederea pronunțării unei noi decizii;

— obligarea celeilalte părți în proces și a OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul procedurii de recurs.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că nu trebuia să ia în considerare renumele mărcilor anterioare atunci când a stabilit că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾.

Tribunalul a încălcat economia articolului 8 din Regulamentul privind marca comunitară prin faptul că nu a efectuat decât o singură apreciere de fapt în ceea ce privește similitudinea atât în raport cu articolul 8 alineatul (1) litera (b), cât și în raport cu articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul privind marca comunitară, deși cele două prevederi presupun criterii complet diferite.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 76 din Regulamentul privind marca comunitară prin faptul că nu a infirmat concluzia Camerei a doua de recurs în sensul că practicile pieței cu privire la utilizarea, pe de o parte, a mărcilor de întreprindere și, pe de altă parte, a mărcilor pentru produse specifice sunt nerelevante.

Tribunalul a încălcat articolul 77 din Regulamentul privind marca comunitară prin faptul că nu a sancționat exercitarea vădit eronată a puterii de apreciere a camerei de recurs în ceea ce privește procedura audierii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

Recurs introdus la 27 iulie 2010 de Pye Phyto Tay Za împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 19 mai 2010 în cauza T-181/08, Pye Phyto Tay Za/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Europeană

(Cauza C-376/10 P)

(2010/C 260/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Pye Phyto Tay Za (reprezentanți: D. Anderson QC, M. Lester, Barrister, G. Martin, Solicitor)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- Anularea în totalitate a hotărârii Tribunalului;
- Constatarea nulității Regulamentului 194/2008 ⁽¹⁾ din 25 februarie 2008 în măsura în care îl vizează pe recurent;
- Obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs, precum și judecății în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Recurentul susține că întreaga hotărâre a Tribunalului este afectată de o eroare de apreciere principală, detaliată în cele ce urmează. Tribunalul a admis susținerea Consiliului potrivit căreia înghețarea fondurilor recurentului era justificată întrucât acesta este un „membru de familie” al unui „om de afaceri important”, respectiv al tatălui său, Tay Za. Tribunalul a decis că recurentul nu este enumerat astfel în mod individual, ci drept parte a unei categorii de persoane și în consecință acesta a pierdut protecția procedurală la care ar avea dreptul dacă ar fi fost enumerat în mod individual, inclusiv cerința privind existența unei dovezi din partea instituțiilor care să justifice enumerarea sa în lista menționată, precum și dreptul la apărare.
2. În opinia recurentului, abordarea reținută de Tribunal este incorectă atât în drept, cât și în fapt. Recurentul nu este inclus în regulamentul menționat întrucât face parte din categoria „membriilor de familie”; recurentul este enumerat personal, pornindu-se de la prezumția că acesta beneficiază ca urmare a politicilor economice ale guvernului din Birmania/Myanmar. În consecință, recurentul are dreptul la protecție în temeiul principiilor fundamentale ale dreptului comunitar.
3. În plus, recurentul susține existența următoarelor erori de drept în hotărârea Tribunalului.
4. În primul rând, Tribunalul a identificat temeiul juridic al regulamentului în mod nejustificat ca fiind reprezentat de

articolele 60 CE și 301 CE. Recurentul susține că există o legătură insuficientă între el și regimul militar din Birmania/Myanmar. Acesta nu este conducător al Birmaniei/Myanmar, nici persoană asociată acestuia, și nu este controlată, direct sau indirect, de un conducător. Faptul că este fiul cuiva despre care Consiliul a considerat că a beneficiat ca urmare a regimului este insuficient. Tribunalul a stabilit în mod eronat că, din moment ce, în opinia sa, instituțiile ar avea competența de a impune un embargo mai extins asupra Birmaniei/Myanmar, *a fortiori* acestea au competența de a impune înghețarea averii unui particular.

5. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a stabilit că sarcina probei revine recurentului cu privire la prezumția că nu beneficiază ca urmare a regimului. Sarcina probei cu privire la justificarea și probarea impunerii unei măsuri restrictive recurentului ar trebui să revină Consiliului.
6. În al treilea rând, Tribunalul a decis în mod nejustificat că ar fi fost îndeplinită obligația Consiliului de a motiva includerea recurentului în regulament. Recurentul consideră că în cazul în care Consiliul numește o persoană în cadrul unui regulament în temeiul expres al faptului că beneficiază ca urmare a politicii economice a unui regim, Consiliul trebuie să furnizeze motive reale și specifice pentru această susținere, cu referire la recurent.
7. În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că dreptul la apărare nu este aplicabil recurentului. Dreptul la apărare, inclusiv dreptul de a fi ascultat și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, sunt aspecte fundamentale ale sistemului juridic din Uniunea Europeană, care se aplică întotdeauna când instituțiile Uniunii impun o măsură care afectează un particular în mod direct și individual. În continuare, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a stabilit că dreptul la apărare al recurentului, presupunând că sunt aplicabile, nu au fost încălcate întrucât ascultarea acestuia nu ar fi putut conduce la un rezultat diferit întrucât recurentului nu a furnizat informații care să poată fi evaluate în mod diferit.
8. În al cincilea rând, Tribunalul a aplicat un standard incorect de evaluare a deciziilor în cadrul căruia o persoană este inclusă în anexa la un regulament de înghețare a fondurilor. Evaluarea legalității deciziilor de acest tip se extinde la evaluarea faptelor și a împrejurărilor care au stat la baza acestora și la probele și informațiile pe baza cărora s-a făcut evaluarea menționată.

9. În cele din urmă, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a respins argumentele recurentului în temeiul cărora dreptul de proprietate al acestuia a fost încălcat, iar regulamentul este nejustificat și disproporționat în forma în care a fost aplicat acestuia.

(¹) Regulamentul nr. 194/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 de reinnoire și de întărire a măsurilor restrictive instituite împotriva Birmaniei/Myanmar și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 817/2006, JO L 66, p. 1.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-380/10)

(2010/C 260/16)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și K. Nyberg)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea sau cel puțin prin necomunicarea către Comisie, în cazul arhipelagului Aland, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (¹), Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;
- obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere al directivei a expirat la 14 mai 2009.

(¹) JO L 108, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2010 — J. McB./L. E.

(Cauza C-400/10)

(2010/C 260/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court, Ireland

Părțile din acțiunea principală

Apelant: J. McB.

Intimată: L. E.

Întrebarea preliminară

Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 (¹) al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (²), interpretat potrivit articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sau în alt mod, se opune ca un stat membru să impună prin dreptul național ca tatăl unui copil care nu este căsătorit cu mama copilului să obțină o hotărâre judecătorească a unei instanțe competente prin care să îi fie încredințat copilul, pentru ca tatălui să îi fie recunoscută „încredințarea”, care face ca deplasarea copilului respectiv din statul său de reședință obișnuită să fie ilicită în sensul articolului 2 punctul 11 din acest regulament?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/6, p. 183).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1347/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești față de copiii comuni (JO L 160, p. 19).

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2010 — Huta Buczek și alții/Comisia(Cauzele conexate T-440/07, T-465/07 și T-1/08) ⁽¹⁾

(„Nepronunțare asupra fondului”)

(2010/C 260/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamanți: Huta Buczek Sp. z o.o. (Sosnowiec, Polonia) (reprezentant: D. Szlachetko-Reiter, avocat) (cauza T-440/07), Emilian Salej, în calitate de lichidator al societății Technologie Buczek S.A., aflată în stare de faliment, (Laryszów, Polonia), Technologie Buczek S.A. (Sosnowiec) (reprezentant: D. Szlachetko-Reiter, avocat) (cauza T-465/07) și Buczek Automotive Sp. z o.o. (Sosnowiec) (reprezențanți: inițial T. Gackowski, ulterior D. Szlachetko-Reiter, iar în final J. Jurczyk, avocați) (cauza T-1/08)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: K. Gross, M. Kaduczak, A. Stobiecka-Kuik și K. Herrmann, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamanților: Republica Polonă (reprezențanți: inițial M. Niechciał, ulterior M. Krasnodebska-Tomkiel și M. Rzutkiewicz, agenți) (cauzele T-440/07 și T-1/08)

Obiectul

Cereri de anulare în parte a Deciziei Comisiei C(2007) 5087 final din 23 octombrie 2007 privind ajutorul de stat C 23/06 (ex NN 35/06) acordat de Polonia producătorului de oțel Technologie Buczek Group.

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra acțiunii în cauza T-465, în măsura în care a fost introdusă de Emilian Salej.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cauzei T-465/07, în măsura în care a fost introdusă de Emilian Salej.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2010 — Cross Czech/Comisia

(Cauza T-252/10 R)

(„Măsuri provizorii — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui audit financiar — Cerere de suspendare a executării — Încălcarea unor cerințe privind forma — Inadmisibilitate”)

(2010/C 260/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cross Czech a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: T. Schollaert, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: R. Lyal și W. Roels, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării scrisorii Comisiei din 12 martie 2010 prin care se confirmă concluziile auditului declarațiilor fiscale prezentate de reclamantă pentru perioada cuprinsă între 1 februarie 2005 și 30 aprilie 2008 în ceea ce privește proiectele eMapps.com, CEEC IST NET și Transfer-East.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iulie 2010 —
Fondation IDIAP/Comisia****(Cauza T-286/10 R)**

**(„Măsuri provizorii — Al șaselea program-cadru pentru
acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de
demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui
audit financiar — Cerere de suspendare a executării și de
măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)**

(2010/C 260/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Fondation de l'Institut de recherche IDIAP
(Martigny, Elveția) (reprezentant: G. Chapus-Rapin, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și A.
Sauka, agenți)

Obiectul

În esență, cerere de suspendare a executării scrisorii Comisiei din 11 mai 2010 prin care se confirmă concluziile auditului declarațiilor fiscale prezentate de reclamantă pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 30 septembrie 2007 în ceea ce privește proiectul Amida, precum și pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2006 și 31 decembrie 2007 în ceea ce privește proiectele Bacs și Dirac.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Acțiune introdusă la 1 iulie 2010 — Monty
Program/Comisia****(Cauza T-292/10)**

(2010/C 260/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monty Program AB (Tuusula, Finlanda) (reprezentanți: H. Anttilainen Mochnac, avocat și C. Pouncey, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea articolului 1 din Decizia C(2010) 142 final a Comisiei din 21 ianuarie 2010 (cazul COMP/M.5529 — Oracle/Sun Microsystems), și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă în cadrul procesului.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită conform articolului 263 TFUE anularea articolului 1 din Decizia C(2010) 142 final a Comisiei din 21 ianuarie 2010 (cazul COMP/M.5529 — Oracle/Sun Microsystems), prin care, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului (⁽¹⁾), se declară compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind SEE dobândirea controlului exclusiv de către Oracle Corporation asupra Sun Microsystems.

În susținerea afirmațiilor sale, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta susține că, în speță, Comisia a apreciat în mod greșit natura garanțiilor asumate de Oracle, încălcând astfel articolul 2 din Regulamentul (CE) privind concentrările economice și Comunicarea Comisiei privind măsurile corective (⁽²⁾). În opinia reclamantei, prin clasificarea incorectă a celor 10 garanții asumate de Oracle privind comportamentul viitor drept elemente de fapt noi care permit eliminarea tuturor problemelor de concurență și adoptarea unei decizii de autorizare necondiționată, Comisia a săvârșit o eroare de drept.

În al doilea rând, reclamanta susține că prin neaplicarea Comunicării Comisiei privind măsurile corective și, în consecință, prin lipsa testării pe piață a angajamentelor, Comisia a încălcat atât norme fundamentale de procedură cât și așteptările legitime ale reclamantei întrucât a lipsit-o de posibilitatea să își exprime în mod oficial punctul de vedere asupra garanțiilor asumate de Oracle. În plus, prin clasificarea garanțiilor asumate de Oracle drept elemente de fapt noi în loc de angajamente, Comisia a abuzat de puterile sale.

În al treilea rând, Comisia a încălcat articolul 2 din Regulamentul (CE) privind concentrările economice prin aprecierea în mod incorect a efectelor angajamentelor asupra Oracle ulterior realizării concentrării și prin faptul că a procedat astfel nu a îndeplinit cerințele de probă impuse în sarcina Comisiei conform dreptului Uniunii Europene, săvârșind astfel o eroare vădită de apreciere. În consecință, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin adoptarea unei decizii de autorizare conform articolului 2 din Regulamentul (CE) privind concentrările economice.

În sfârșit, reclamanta susține că în evaluarea sa privind constrângerea concurențială impusă ulterior concentrării asupra Oracle de alți concurenți open source, Comisia săvârșit o eroare vădită de apreciere. Comisia a apreciat în mod greșit că și dacă ulterior concentrării Oracle ar fi eliminat de pe piață MySQL (principalul produs software al bazei de date a Sun Microsystems), alți vânzători de open source database ar înlocui constrângerea concurențială exercitată de MySQL.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

(²) Comunicare a Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului și în temeiul Regulamentului (CE) nr. 802/2004 al Comisiei (JO 2008, C 267, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 iulie 2010 — Seven Towns Ltd/OAPI

(Cauza T-293/10)

(2010/C 260/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Seven Towns Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: E. Schäfer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea în parte a Deciziei R 1475/2009-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2010, în măsura în care se respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5650817;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate pentru plata unui reprezentant.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă de culoare, descrisă ca „șase suprafețe aranjate geometric în câte trei perechi de suprafețe paralele, fiecare dintre perechi fiind dispusă perpendicular pe celelalte două perechi astfel încât (i) suprafețele care vin în contact sunt de culori diferite iar (ii) fiecare suprafață are o structură de grilă compusă din nouă segmente egale delimitate prin linii de culoare neagră”. Culoarele menționate sunt roșu (PMS 200C); verde (PMS 347C); albastru (PMS 293C); portocaliu (PMS 021C); galben (PMS 012C); alb și negru, cererea de înregistrare a mărcii nr. 5650817, pentru produse din clasa 28

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată și respinge cererea de înregistrare a mărcii nr. 5650817

Motivele invocate: reclamanta invocă două motive în susținerea cererii.

În cadrul primului motiv, reclamanta invocă încălcarea principiului respectării normelor de procedură prin nesocotirea articolului 80 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, coroborat cu norma 53a din Regulamentul (CE) al Comisiei nr. 2868/95, întrucât, la pronunțarea deciziei atacate, camera de recurs a făcut o greșită apreciere a fondului cauzei.

În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta consideră că decizia atacată încalcă dreptul la un proces echitabil prin nescotirea articolului 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs și-a întemeiat decizia pe un argument complet nou fără ca reclamanta să fi avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acesta.

Acțiune introdusă la 30 iunie 2010 — CBp Carbon Industries/OAPI

(Cauza T-294/10)

(2010/C 260/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CBp Carbon Industries, Inc. (New York, SUA)
(reprezentanți: J. Fish, solicitor și S. Malynicz, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 aprilie 2010, în cauza R 1361/2009-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „CARBON GREEN” pentru produse din clasa 17 — cerere de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 973531.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta invocă două motive de drept în susținerea acțiunii.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat caracterul distinctiv al mărcii verbale în cauză în raport cu produsele relevante.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta consideră că decizia atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs (i) a apreciat în mod eronat semnificația și sintaxa mărcii verbale în cauză, precum și capacitatea sau incapacitatea acesteia de a constitui un termen descriptiv nemijlocit și direct pentru produsele în cauză; (ii) pe de o parte, a concluzionat în mod corect că publicul relevant este specializat, totuși, pe de altă parte, nu a stabilit în cadrul examinării din oficiu fapte care să demonstreze că marca este descriptivă pentru un astfel de public și (iii) nu a stabilit pe baza dovezilor faptul că, în domeniul de specialitate relevant, exista o probabilitate rezonabilă ca alți comercianți să dorească să utilizeze semnul în viitor.

Acțiune introdusă la 7 iulie 2010 — Arrieta D. Gross/OAPI — Toro Araneda (BIODANZA)

(Cauza T-298/10)

(2010/C 260/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Germania)
(reprezentant: J.-P. Ewert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Chile)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 aprilie 2010 în cauza R 1149/2009-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată; și

— obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor suportate de reclamantă în fața camerei de recurs, în cazul în care ar deveni intervenientă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „BIODANZA”, pentru produse și servicii din clasele 16, 41 și 44.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: înregistrarea nr. 2905152 a mărcii verbale germane „BIODANZA”, pentru produse și servicii din clasele 16 și 41, înregistrarea nr. VA 199500708 a mărcii verbale daneze „BIODANZA”, pentru produse și servicii din clasele 16, 41 și 44.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția cu privire la o parte dintre produsele și serviciile contestate și admite cererea de înregistrare pentru celelalte produse la care aceasta se referă.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac, anulează decizia atacată și respinge în întregime opoziția.

Motivele invocate: în susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia în litigiu încalcă articolul 42 alineatul (2) și articolul 42 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că reclamanta nu a dovedit că marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări serioase într-un stat membru în care marca națională anterioară este protejată pentru utilizarea în Comunitate.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta consideră că decizia atacată încalcă norma 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei, în măsura în care camera de recurs nu a invitat-o pe reclamantă să prezinte dovada impusă de această dispoziție, astfel cum ar fi trebuit să dispună.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2010 — In ‘t Veld/Comisia

(Cauza T-301/10)

(2010/C 260/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sophie in ‘t Veld (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: O. Brouwer și J. Blockx, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 4 mai 2010, nr. SG. E.3/HP/psi Ares (2010) 234950, prin care se refuză reclamantei accesul integral la documente, în urma cererii de confirmare formulată de aceasta și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta urmărește, în temeiul articolului 263 TFUE, să obțină anularea Deciziei Comisiei din 4 mai 2010 prin care se refuză accesul integral la documentele referitoare la negocierile pentru un nou Acord comercial de combatere a contrafacerii, acces solicitat de reclamantă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, decizia Comisiei încalcă articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001 întrucât prin aceasta se refuză în mod implicit accesul reclamantei la un anumit număr de documente, fără a se explica motivele acestui refuz.

În al doilea rând, decizia în cauză se întemeiază pe o aplicare greșită a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001 întrucât Comisia nu a tratat această dispoziție ca pe o normă de procedură privind consultarea terților, ci a aplicat-o de fapt ca pe o excepție suplimentară la obligația de a divulga documentele.

În al treilea rând, prin decizia Comisiei s-a aplicat în mod greșit, atât în drept cât și în fapt, articolul 4 alineatul (4) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001:

- în primul rând, deoarece motivele generale invocate de Comisie nu pot fi acoperite, în principiu, de excepția privind protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale ale Uniunii Europene;
- în al doilea rând, deoarece decizia atacată conține erori vădite de apreciere a documentelor individuale.

În plus, în cazul în care Tribunalul ar considera că anumite părți ale documentelor solicitate de reclamantă sunt protejate de articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, reclamanta arată că articolul 4 alineatul (6) a fost aplicat în mod greșit și că principiul proporționalității a fost încălcat, în măsura în care Comisia nu a luat în considerare posibilitatea de a acorda un acces parțial și de a limita refuzul la părțile din documente pentru care acesta era adecvat și strict necesar.

În sfârșit, potrivit reclamantei, Comisia nu și-a îndeplinit obligația de a motiva decizia în cauză, încălcând astfel articolul 296 TFUE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 03, p. 76).

Acțiune introdusă la 15 iulie 2010 — Crocs/OAPI — Holey Soles și Partenaire Hospitalier International (Reprezentarea unui articol de încălțăminte)

(Cauza T-302/10)

(2010/C 260/26)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Crocs, Inc. (Delaware, USA) (reprezentant: I. R. Craig, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Holey Soles Holdings Ltd (Vancouver, Canada) și Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 martie 2010 în cauza R 9/2008-3;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Desenul sau modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: desenul sau modelul nr. 257001-0001 (încălțăminte).

Titularul desenului sau al modelului industrial: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității desenului sau a modelului industrial comunitar: celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Decizia diviziei de anulare: constată nulitatea desenului sau a modelului industrial comunitar.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a aplicat în mod eronat dispozițiile acestor articole, fapt care a determinat-o să formuleze concluzii eronate cu privire la noutatea, la caracterul individual și la funcția tehnică a desenului sau a modelului industrial comunitar.

Acțiune introdusă la 14 iulie 2010 — dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG/OAPI — S.E.M.T.E.E. (caldea)**(Cauza T-304/10)**

(2010/C 260/27)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: dm drogeriemarkt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Germania) (reprezentanți: O. Bludovsky și P. Hiller, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: S.E.M.T.E.E. (Escaldes Engornay, Andorra)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2010 în cauza R 899/2009-1 și, în urma corectării, anularea mărcii solicitantei;

— alternativ, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2010 în cauza R 899/2009-1 și trimiterea cauzei către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) spre judecare;

— alternativ, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2010 în cauza R 899/2009-1

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: Marca figurativă ce cuprinde oranj, albastru și alb „caldea” pentru bunuri și servicii care aparțin claselor 3, 35, 37, 42, 44 și 45 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5691845

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: Reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Înregistrarea mărcii internaționale nr. 894004 a mărcii verbale „BALEA” pentru bunuri și servicii din clasele 3, 5 și 8

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009, întrucât Camera de recurs a evaluat în mod eronat că nu exista nici un risc de confuzie între mărcile vizate.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Yusef/Comisia**(Cauza T-306/10)**

(2010/C 260/28)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: E. Grieves, Barrister, și H. Miller, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Constatarea faptului că abținerea Comisiei de a acționa și de a reține numele reclamantului din anexa I la Regulamentul (CE) 881/2002 a fost nelegală;

— obligarea de îndată a Comisiei să retragă numele reclamantului din anexa menționată;

— obligarea Comisiei, pe lângă suportarea propriilor cheltuieli de judecată, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant și a oricăror sume plătite cu titlu de asistență judiciară de casierul Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul solicită, în temeiul articolului 265 TFUE, anularea Regulamentului (CE) nr. 1629/2005 al Comisiei din 5 octombrie 2005 de efectuare a celei de-a cincizeci și patra modificări a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii, în măsura în care îl privește.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive de drept.

În primul rând, reclamantul susține că în niciun moment nu a fost examinat de Comisie în mod independent temeiul includerii numelui său în anexa I și aceasta nu a cerut niciun motiv pentru includerea respectivă.

În al doilea rând, reclamantul susține că nu i-a fost prezentat de Comisie niciun motiv care să justifice includerea numelui său în anexa I, fiindu-i încălcat astfel dreptul la protecție judiciară efectivă, dreptul la apărare și drepturile la proprietate conferite de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În al treilea rând, reclamantul afirmă că abținerea Comisiei de a retrage numele său din anexa I este lipsită de logică, întrucât nu există motive care să îndeplinească criteriile relevante pentru includerea în anexa I, iar United Kingdom Foreign and Commonwealth Office consideră că reclamantul nu mai îndeplinește criteriile relevante.

Acțiune introdusă la 28 iulie 2010 — ELE.SIA/Comisia

(Cauza T-312/10)

(2010/C 260/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Elettronica e sistemi per automazione (ELE.SIA) SpA (Guidonia Montecelio, Italia) (reprezentanți: S. Bariatti, P. Tomassi, P. Caprile, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Constatarea și declararea faptului că ELESIA s-a achitat în mod corect de obligațiile contractuale;
- constatarea și declararea faptului că, întrucât nu a plătit suma datorată pentru prestările efectuate de ELESIA și a solicitat restituirea sumelor deja plătite, Comisia și-a încălcat obligațiile contractuale;
- în consecință, obligarea Comisiei la plata sumei de 83 627,68 euro, care nu include dobânzi, reprezentând costurile suportate de ELESIA în cadrul proiectului și nerambursate încă de Comisie;
- în consecință, anularea, revocarea — inclusiv prin emiterea de note de credit corespunzătoare — sau, în orice caz, declararea nelegalității notelor de debit prin care Comisia a solicitat restituirea sumelor deja plătite către ELESIA, precum și plata unei despăgubiri;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Consortiul a cărui coordonatoare este societatea reclamantă în prezenta cauză a încheiat cu pârâta un contract privind realizarea proiectului „I-Way, Intelligent co-operative system in cars for road safety”, finanțat prin fonduri bugetare în cadrul celui de „Al șaselea program-cadru de cercetare și dezvoltare tehnologică”.

Considerând că au fost săvârșite grave neregularități în dezvoltarea acestui proiect, Comisia Europeană a decis rezilierea contractului.

Reclamanta consideră, pe de o parte, că respectivul comportament al Comisiei este în totală contradicție cu dispozițiile contractuale relevante și cu principiile de drept aplicabile, și anume principiile echității, proporționalității și bunei administrări, și, pe de altă parte, că, deși toate prestațiile contractuale au fost executate corect în cvasitotalitatea perioadei de 36 de luni prevăzute în contract, Comisia nu are intenția de a recunoaște o anumită datorie, întemeindu-se, de altfel, pe un audit în care par a exista nereguli în numeroase privințe, deși reclamanta a cooperat cu deplină bună-credință pe toată durata relațiilor contractuale și chiar ulterior.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta arată în mod concret că și-a îndeplinit corect și constant toate obligațiile contractuale, în timp ce Comisia a încălcat articolele II.1.11, II.16.1, II.16.2 și II.29 din clauzele contractuale generale, precum și dreptul la apărare și prevederile Regulamentului nr. 2185/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 24).

Acțiune introdusă la 26 iulie 2010 — Three-N-Products Private/OAPI — Shah (AYUURI NATURAL)

(Cauza T-313/10)

(2010/C 260/30)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Three-N-Products Private Ltd (New Delhi, India)
(reprezentant: C. Jäger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: domnul S. Shah, domnul A. Shah, domnul M. Shah — A Partnership t/a FUDCO (Wembley, Regatul Unit)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei R 1005/2009-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 1 iunie 2010;

— obligarea pârâtului să confirme decizia diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 2 iulie 2009 și să respingă în totalitate cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5805387;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată;

— în cazul în care cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în prezenta cauză, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în procedurile din fața camerei de recurs și a diviziei de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „AYUURI NATURAL” pentru produse din clasele 3 și 5

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă „Ayur” înregistrată cu numărul 2996098 pentru, printre altele, produse din clasele 2 și 5; marca comunitară verbală „AYUR” înregistrată cu numărul 5429469 pentru, printre altele, produse din clasele 3 și 5

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge în totalitate cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac, anulează decizia atacată și respinge opoziția

Motivele invocate: reclamantul invocă două motive în susținerea cererii.

În cadrul primului motiv, reclamantul susține că decizia atacată încalcă articolele 7 și 8 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a reținut în mod eronat că nu există un risc de confuzie și că mărcile anterioare au o conotație evocatoare pentru produsele respective, ceea ce reduce caracterul distinctiv al mărcilor anterioare.

În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantul arată că decizia atacată încalcă articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât prin pronunțarea deciziei atacate, camera de recurs a săvârșit un abuz de putere, decizia fiind lipsită de caracter obiectiv și de temei juridic.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2010 — Constellation Brands/OAPI (COOK'S)**(Cauza T-314/10)**

(2010/C 260/31)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Constellation Brands, Inc. (New York, USA) (reprezentant: B. Brandreth, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 aprilie 2010 în cauza R 1048/2009-1;
- trimiterea cauzei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) spre reexaminare și obligarea acestuia să acorde *restitution in integrum* în ceea ce privește cererea de înregistrare nr. 942128;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „COOKS”.

Decizia examinatorului: respinge cererea de *restitution in integrum* și confirmă declararea nulității mărcii comunitare înregistrate sub nr. 942128.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 81 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât Camera de recurs a săvârșit o eroare în aplicarea acestui articol și în aprecierea faptelor, întrucât a reținut că reprezentanții reclamantei nu au dat dovadă de întreaga prudență impusă de circumstanțe.

Acțiune introdusă la 23 iulie 2010 — Consorzio del vino nobile di Montepulciano și alții/Comisia**(Cauza T-318/10)**

(2010/C 260/32)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Consorzio del vino nobile di Montepulciano (Montepulciano, Italia), Contucci di Alamanno Contucci & C. Società Agricola Sas (Montepulciano, Italia), Villa S. Anna Società Semplice Agricola di Fabroni Anna S. E M. Società Seplice (Montepulciano, Italia), Il Conventino Società Agricola per Azioni (Montepulciano, Italia) (reprezentanți: D. Dodaro, S. Cianciullo, G. Brini și G. Nazzi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

- Declararea nulității și a inaplicabilității sau, în orice caz, anularea modificării aduse prin regulamentul atacat anexei XV la Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei, în măsura în care identifică în mod greșit eroarea tehnică ce trebuie corectată drept constând numai în înscrierea denumirii varietale a soiului de viță de vie „Montepulciano” în partea B a anexei menționate, aplicând denumirii de origine protejate „vino nobile di Montepulciano” reglementarea derogatorie prevăzută de Regulamentul nr. 607/09 la articolul 62 alineatele (3) și (4), fără a ține cont de caracterul său specific;
- în subsidiar, declararea nulității și a inaplicabilității sau, în orice caz, anularea modificării aduse prin regulamentul anexei XV, întrucât, pentru a transfera în partea A a respectivei anexe denumirea varietală a soiului de viță de vie „Montepulciano”, în sensul și pentru efectele articolului 62 alineatul (3) din Regulamentul nr. 607/09, care are ca obiect denumirea soiurilor de viță de vie care cuprind sau sunt constituite dintr-o denumire de origine protejată, a desemnat denumirea de origine protejată numai prin termenul „Montepulciano”, suprimând mențiunea tradițională „vino nobile di”, care face parte integrantă din aceasta de la recunoașterea sa;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Regulamentului nr. 401/2010 ⁽¹⁾, întrucât, prin adoptarea sa și sub pretextul de a corecta o eroare referitoare la înscrierea denumirii varietale „Montepulciano” în partea B a anexei XV la Regulamentul nr. 607/2009 ⁽²⁾, Comisia a transferat denumirea menționată în partea A a anexei XV și, astfel, a suprimat mențiunea tradițională „vino nobile di Montepulciano” din prima coloană a tabelului.

Astfel, pârâta ar fi calificat drept simplu transfer o operațiune de reglementare cu o incidență mult mai importantă decât ceea ce permite domeniul de aplicare al articolului 62 alineatul (3) din Regulamentul nr. 607/2009. În plus, s-ar fi produs un abuz vădit de putere din cauza utilizării inadecvate a acestei prevederi pentru scopuri ce depășesc cu mult scopurile urmărite, în dauna producătorilor de „vino nobile di Montepulciano”, a Consorzio del vino nobile și, în general, în dauna consumatorilor și a pieței.

Reclamanții invocă de asemenea încălcarea articolului 23 din Acordul TRIPs. Ei susțin în această privință că suprimarea nelegală a mențiunii tradiționale „vino nobile” din denumirea de origine protejată „vino nobile di Montepulciano” nu ar fi o măsură suficientă sau adecvată pentru urmărirea obiectivelor menționate în Acordul TRIPs, întrucât ar spori riscurile de confuzie, în special pentru consumatorii comunitari care nu sunt italieni, care ar fi ușor înșelați de o etichetare care pune în evidență și termenul „Montepulciano”. Astfel, diferența dintre produsele distinse prin același termen nu ar fi suficient de perceptibilă, fiind utilizat uneori ca indicație de origine pentru zona geografică omonimă fără mențiune tradițională și uneori ca indicație varietală, mai degrabă precedând decât urmând indicația geografică.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 401/2010 al Comisiei din 7 mai 2010 de modificare și corectare a Regulamentului (CE) nr. 607/2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 117, 11.5.2010, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (JO L 193, 24.7.2009, p. 60).

Acțiune introdusă la 2 august 2010 — Fürstlich Castell'sches Domänenamt/OAPI — Castel Frères (CASTEL)

(Cauza T-320/10)

(2010/C 260/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Fürstlich Castell'sches Domänenamt, Albrecht Fürst zu Castell-Castell (Castell, Germania) (reprezentanți: R. Kunze, solicitor, G. Würtenberger și T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Castel Frères SA (Blanquefort, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 mai 2010, în cauza R 962/2009-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „CASTEL” pentru produse din clasa 33 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2678167.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare și-a întemeiat cererea pe motive absolute de refuz, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) pe de o parte, a admis în mod corect faptul că „Castell” reprezintă o indicație de origine recunoscută în ceea ce privește vinul, totuși, pe de altă parte, a săvârșit o eroare considerând că marca atacată „CASTEL” este în mod vădit diferită de „Castell” și, în consecință, a conchis că marca atacată putea fi înregistrată; (ii) prin faptul că a susținut că termenul „CASTEL” este un cuvânt folosit în mod obișnuit în industria vinului pentru „castel”, nu a concluzionat că marca „CASTEL” nu putea fi înregistrată; încălcarea articolelor 63, 64, 75 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a luat în considerare în mod adecvat faptele și argumentele prezentate; încălcarea articolului 65 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a comis un abuz de putere prin faptul că și-a motivat decizia pe o „coexistență pașnică”, deși nu este evident că această doctrină se ia în considerare pentru înregistrarea unei mărci.

**Acțiune introdusă la 4 august 2010 — SA.PAR./OAPI —
Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)**

(Cauza T-321/10)

(2010/C 260/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: SA.PAR. Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti și G. Petrocchi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Salini Costruttori SpA (Roma, Italia)

Concluziile reclamantei

— Admiterea prezentei acțiuni;

— anularea Deciziei camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 21 aprilie 2010 pentru încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (b) și a articolului 53 alineatul (1) litera (a) din RMC și pentru lipsă de motivare;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „GRUPPO SALINI” (cerere de înregistrare nr. 3 832 161), pentru servicii din clasele 36, 37 și 42

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca de notorietate în Italia, marcă de fapt, nume de domeniu și denumirea societății „SALINI”, pentru servicii din clasele 36, 37 și 42

Decizia diviziei de anulare: respingerea cererii de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate și declararea nulității mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (c), precum și a articolului 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară și o lipsă de motivare

Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Clasado/Comisia

(Cauza T-322/10)

(2010/C 260/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Regatul Unit) (reprezentanți: G. C. Facenna, Barrister, M. E. Guinness și M. C. Hann, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea acelor părți din Regulamentele (UE) nr. 382/2010 ⁽¹⁾ și nr. 384/2010 ⁽²⁾ din 5 mai 2010 ale Comisiei, referitoare la mențiunile de sănătate prezentate de reclamantă cu privire la Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea acelor părți ale Regulamentelor (UE) nr. 382/2010 și nr. 384/2010 din 5 mai 2010 ale Comisiei, în care s-a decis că mențiunile de sănătate prezentate de reclamantă cu privire la Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic, un supliment alimentar probiotic destinat să sprijine sistemul imunitar și sănătatea gastrointestinală a oamenilor și să reducă riscul de îmbolnăvire cu diareea călătorului, nu respectă cerințele Regulamentului (CE) nr. 1924/2006 ⁽³⁾ și, prin urmare, nu ar trebui să fie autorizate.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură atunci când a adoptat regulamentele în cauză, și anume procedura de prezentare a observațiilor de către solicitant sau de către orice altă persoană, potrivit articolului 16 alineatul (6) și articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006.

În al doilea rând, procedând astfel, Comisia de asemenea a încălcat în mod greșit articolul 38 alineatul (1) din Regulamentul nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, al cărui scop este să garanteze că Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ia măsuri pentru a-și desfășura activitățile cu un nivel ridicat de transparență.

În plus, concluzionând că observațiile suplimentare efectuate la 4 decembrie 2009 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța

Alimentară cu privire la cererile reclamantei nu constituiau un aviz, în sensul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 sau o parte din acest aviz, regulamentele în cauză au fost adoptate în temeiul unei erori de drept.

Mai mult, regulamentele Comisiei a căror anulare este solicitată au fost adoptate cu încălcarea dreptului de care beneficiază Clasado de a fi ascultată în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽⁵⁾ și a încrederii sale legitime.

În sfârșit, Comisia a încălcat de asemenea dreptul la buna administrare, unul dintre principiile generale care este comun tradițiilor constituționale ale statelor membre și în special obligația sa în calitate de organ decizional în temeiul articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 de a examina cu diligență și în mod independent toate elementele relevante care i-au prezentate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 382/2010 al Comisiei din 5 mai 2010 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 113, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 384/2010 al Comisiei din 5 mai 2010 privind autorizarea și refuzul autorizării anumitor mențiuni de sănătate atribuite produselor alimentare și referitoare la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 113, p. 6).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 08, p. 68).

⁽⁵⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 389).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 1 iulie 2010 — De Roos-Le Large/Comisia

(Cauza F-50/10)

(2010/C 260/36)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Simone Thérèse De Roos-Le Large ('s Hertogenbosch, Țările de Jos) (reprezentanți: E. Luttjens și M. H. van Loon, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei prin care reclamanta este obligată să ramburseze cuantumul pensiei de urmaș încasat în mod nejustificat de mama sa decedată

Concluziile reclamantei

- Anularea, în temeiul articolului 264 TFUE, a deciziei Comisiei din 12 mai 2010;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 iulie 2010 — Allgeier/FRA

(Cauza F-58/10)

(2010/C 260/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Timo Allgeier (Viena, Austria) (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

În primul rând, anularea deciziei pârâtei de a nu da curs plângerii pentru hărțuire formulate de reclamant. În al doilea rând, recunoașterea faptului că reclamantul a fost victima unei forme de hărțuire din partea superiorilor săi și acordarea unei despăgubiri pentru prejudiciul material și moral suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Agenției pentru Drepturi Fundamentale din 16 octombrie 2009 prin care au fost respinse solicitările reclamantului în măsura în care nu este recunoscut faptul că acesta a fost victima unei forme de hărțuire din partea domnului M. și a domnului A. și, în cazul în care este necesar, anularea deciziei din 6 aprilie 2010 prin care a fost respinsă reclamația acestuia;
- recunoașterea faptului că reclamantul a fost victima unei forme de hărțuire din partea domnului M. și a domnului A. și adoptarea măsurilor disciplinare necesare; sau, în subsidiar, (i) inițierea unei noi anchete administrative, echitabile, independente și imparțiale și crearea unui grup de experți pentru efectuarea anchetei administrative și (ii) adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a permite efectuarea unei anchete echitabile care să nu fie supusă niciunei posibile presiuni sau ingerințe;
- despăgubirea prejudiciului material suferit de reclamant, evaluat în mod provizoriu la suma de 71 823,23 EUR;
- acordarea unei sume de 85 000 EUR pentru repararea prejudiciului moral cauzat de modul în care s-a desfășurat întreaga procedură și de decizia adoptată;
- obligarea FRA la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2010 — Barthel și alții/Curtea de Justiție**(Cauza F-59/10)**

(2010/C 260/38)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: Yvette Barthel (Arlon, Belgia) și alții (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a Curții de Justiție privind cererea reclamanților de a beneficia de indemnizația pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi prevăzută la articolul 1 alineatul (1) prima liniuță din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului din 9 februarie 1976 de stabilire a categoriilor de beneficiari care au dreptul la indemnizații pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi, a condițiilor de acordare și a cuantumului acestor indemnizații (JO L 38, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 08, p. 190).

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziei Grefierului Curții de Justiție a Uniunii Europene de respingere a cererii din 8 iunie 2009 a reclamanților de a beneficia, începând cu 20 decembrie 2006, de indemnizația pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi prevăzută la articolul 1 alineatul (1) prima liniuță din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului din 9 februarie 1976;

— obligarea Curții de Justiție la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2010 — Chiavegato/Comisia**(Cauza F-60/10)**

(2010/C 260/39)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Fulvia Chiavegato (Bettembourg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului 2009, precum și, cu titlu incident, a actelor pregătitoare ale acestei decizii

Concluziile reclamantei

— Anularea listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului 2009 adoptată de AIPN la 13 noiembrie 2009 în măsura în care această listă nu cuprinde numele reclamantei, precum și, cu titlu incident, a actelor pregătitoare ale acestei decizii;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 30 iulie 2010 — Esders/Comisia**(Cauza F-62/10)**

(2010/C 260/40)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Jürgen Esders (Berlin, Germania) (reprezentanți: S. Rodriguez, M. Vandenbussche și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de schimbare a repartizării reclamanților la sediul din Bruxelles în cadrul exercițiului de rotație 2010.

Concluziile reclamantului

— Declararea admisibilității prezentei acțiuni;

- anularea Deciziei AIPN din 27 iulie 2010 de schimbare a repartizării reclamantului la Bruxelles începând cu 1 septembrie 2010;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 5 august 2010 — Lunetta/Comisia

(Cauza F-63/10)

(2010/C 260/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Calogero Lunetta (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și C. Christophe Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de închidere a procedurii inițiate în temeiul articolului 73 din statut în urma accidentului reclamantului din 13 august 2001 prin care i se recunoaște o rată a invalidității permanente parțiale de 6 % și obligarea pârâtei la plata către reclamantă a unei sume cu titlu de daune interese.

Concluziile reclamantului

- Constatarea faptului că prezenta cerere introductivă este admisibilă;
- dacă este cazul, invitarea pârâtei de a prezenta decizia adoptată de Președintele Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea desemnării celui de al treilea medic din comisia medicală;

- dacă este cazul, invitarea pârâtei de a prezenta o copie a documentelor dosarului cu numărul 10006353;

- anularea deciziei AIPN din 28 octombrie 2009 de închidere a procedurii inițiate în temeiul articolului 73 din statut în urma accidentului reclamantului din 13 august 2001 prin care i se recunoaște o rată a invalidității permanente parțiale de 6 % și, dacă este necesar, decizia AIPN prin care i se respinge reclamația;

- în consecință, să se dispună evaluarea ratei „invalidității permanente parțiale” pe baza reglementării și a baremului de evaluare în vigoare în ziua accidentului și până la 1 ianuarie 2006 și reexaminarea cererii formulate de reclamant în temeiul articolului 73 din statut de o comisie medicală instituită în mod imparțial și neutru, care poate să lucreze rapid, în deplină independență și fără prejudecăți;

- obligarea pârâtei la plata unor daune interese stabilite *ex aequo et bono* la 50 000 de euro (cincizeci de mii de euro) pentru prejudiciul moral suferit în urma adoptării deciziilor atacate;

- obligarea pârâtei la plata unor daune interese stabilite în mod provizoriu la 25 000 de euro (douăzeci și cinci de mii de euro) pentru prejudiciul material suferit în urma adoptării deciziilor atacate;

- obligarea pârâtei la plata unor dobânzi de întârziere în privința capitalului datorat în temeiul articolului 73 din statut cu o rată de 12 % pe o perioadă care începe cel mai târziu la 13 august 2002, până la plata totală a capitalului;

- în orice caz, obligarea pârâtei la plata unor daune interese stabilite *ex aequo et bono* la 50 000 de euro (cincizeci de mii de euro) pentru prejudiciul suferit în urma încălcării termenului rezonabil;

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.
-

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO